

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.
subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Víctor Maceda i Violeta Tena.
Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rubriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sáez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronant (*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernàndez, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupí, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer, José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de portada: Jordi Play

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

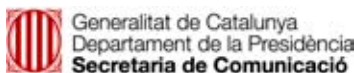
Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironés).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Maniobra encadenada

Un dels aspectes que més criden l'atenció en l'episodi que acaben de protagonitzar les Corts d'Aragó per convertir tant el català com l'aragonès en dos residus prescindibles és la utilització de presumptes arguments calcats dels que ha fet servir històricament l'anticatalanisme valencià. Les intervencions parlamentàries favorables a l'eliminació del terme "llengua catalana" semblaven copiades de les que han perpetrat durant anys a les Corts Valencianes Unió Valenciana o el Partit Popular. Fins i tot coincideixen en les divises i les consignes. El "Parlem xapurreau, no català" no és més que l'adequació autòctona del "Parlem valencià, no català". I no cal dir que els defensors de la maniobra secessionista ni parlen "xapurreau" ni parlen "valencià". Més aviat s'expressen habitualment en castellà. I quan ho han de fer en les llengües que tant proclamen "no catalanes", evidencien massa la incomoditat que els suposa.

Els qui aquests dies tant han frivoltitzat amb la broma del *lapao* encara no han considerat els efectes que tot plegat tindrà en l'ensenyament voluntari del català a la Franja. Les autoritats autonòmiques hauran de definir ara què és aquesta nova llengua, quina autoritat acadèmica l'ha de regular, quins llibres de text i lectures es poden utilitzar, quins professors i amb quina titulació podran fer-ne classe... Tot això ja s'ha patit al País Valencià. Al final els intents secessionistes d'Unió Valenciana o del PP només han quedat a mig camí. Els dirigents populars valencians s'han resignat a imposar l'oficialitat d'un nom diferenciat –"valencià"– i han renunciat a dotar-lo d'una ortografia i una gramàtica pròpies. Però pel camí tot això ha generat unes distorsions enormes. I ha dissuadit moltíssims valencians d'utilitzar el seu idioma perquè el conflicte busca precisament garantir l'hegemonia del castellà.

Aquesta és la pretensió que queda clara en tots els casos. Disgregar el català el debilita com a llengua. I l'afebleix, sobretot, en aquells territoris on no compta amb una voluntat social i política sòlida i majoritària: al País Valencià, la Franja de Ponent i, a un altre nivell, les Illes Balears. Conflictivitzar-ne l'ús retrau l'interès de molta gent que no vol patir ni estigmes ni pressions. Aquests intents, aquestes pretensions, ara s'han encadenat. La darrera victòria electoral del PP a les Balears ha donat peu a reformes legals que fan que el català recule tant a l'administració pública com a l'escola. A més, de nou a les Illes, es torna a sentir a parlar de la conveniència de referir-se al "mallorquí", el "menorquí", l'"eivissenc" i el "formenterenc". A l'Aragó, el *lapao* hi suma una nova agressió.

Als nostres lectors

En el pitjor moment

La nova llei de llengües que han aprovat les Corts d'Aragó introdueix un element de distorsió i confusió "en el pitjor moment". Aquesta és l'opinió d'alguns sociòlegs que han constatat que, "per primera vegada", es detecta un trencament de la transmissió del català entre pares i fills a la Franja. Àlex Milian explica en un reportatge que publiquem aquesta setmana com es viu en aquestes comarques, administrativament aragoneses i lingüísticament catalanes, la decisió de dotar d'entitat política el "lapao" i de segregar-lo de la resta del domini lingüístic. Mestres, sociòlegs, representants de l'associacionisme civil valoren i interpreten la maniobra. Deu personalitats de la zona opinen igualment sobre les conseqüències que se'n poden derivar.